

Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie

(kształcenie według podstawy programowej z 2017 r.)

Technik przemysłu mody
311941

 **CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA**

Warszawa 2017

Informator opracowała Centralna Komisja Egzaminacyjna w Warszawie
we współpracy z Okręgową Komisją Egzaminacyjną w Łodzi.

Spis treści

Wstęp	4
Informacje o zawodzie.....	6
1. Zadania zawodowe.....	6
2. Wyodrębnienie kwalifikacji w zawodzie	6
3. Możliwości kształcenia w zawodzie	6
Wymagania egzaminacyjne z przykładami zadań	7
Kwalifikacja AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych	7
1. Przykłady zadań do części pisemnej egzaminu	7
2. Przykład zadania do części praktycznej egzaminu oraz kryteria oceniania	22
Kwalifikacja AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych	27
1. Przykłady zadań do części pisemnej egzaminu	27
2. Przykład zadania do części praktycznej egzaminu oraz kryteria oceniania	44
Podstawa programowa kształcenia w zawodzie	50

WSTĘP

Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie jest podzielony na dwie części:

- pierwsza zawiera informacje ogólne o zawodzie oraz możliwości dalszego kształcenia w zawodzie, uzupełniania wykształcenia w różnych formach,
- druga zawiera wymagania egzaminacyjne z przykładami zadań oraz podstawę programową dla zawodu.

Do każdej kwalifikacji, do każdego zestawu efektów kształcenia, zostały wybrane umiejętności reprezentatywne dla zawodu. Do tych umiejętności przypisano najważniejsze wymagania ogólne jako rozwinięcia oraz zamieszczono przykładowe zadanie z podaną odpowiedzią prawidłową.

Zamieszczony jest również przykład zadania do części praktycznej egzaminu dla wybranych umiejętności z kwalifikacji w zawodzie.

Zadania w informatorze nie wyczerpują wszystkich przykładowych zadań, które mogą wystąpić w arkuszach egzaminacyjnych. Informator nie może być główną wskazówką do planowania procesu kształcenia w zawodzie, a kształcenie powinno odbywać się zgodnie z programami nauczania opracowanymi według obowiązującej podstawy programowej kształcenia w zawodzie.

Egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie jest przeprowadzany:

- a. z zakresu danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub w zawodach zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego,
- b. na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodach.

Przez kwalifikację w zawodzie należy rozumieć wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza świadectwo wydane przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w zakresie jednej kwalifikacji.

Część pisemna egzaminu trwa 60 minut i przeprowadzana jest w formie testu składającego się z 40 zadań zamkniętych, zawierających cztery odpowiedzi do wyboru, z których tylko jedna jest prawidłowa. Można uzyskać max. 40 punktów. Część pisemna egzaminu jest przeprowadzana z wykorzystaniem elektronicznego systemu przeprowadzania egzaminu lub arkuszy i kart odpowiedzi.

Część praktyczna egzaminu jest przeprowadzana w formie zadania praktycznego i polega na wykonaniu przez zdającego zadania egzaminacyjnego zawartego w arkuszu egzaminacyjnym na stanowisku egzaminacyjnym. Część praktyczna egzaminu jest przeprowadzana według modelu (formy):

- a. w (wykonanie) – gdy rezultatem końcowym jest wyrób lub usługa,
- b. wk (wykonanie przy komputerze) – gdy rezultatem końcowym jest wyrób lub usługa, uzyskana z wykorzystaniem komputera,
- c. d (dokumentacja) – gdy jedynym rezultatem końcowym jest dokumentacja,
- d. dk (dokumentacja przy komputerze) – gdy jedynym rezultatem końcowym jest dokumentacja uzyskana z wykorzystaniem komputera.

Oczekiwane rezultaty zadania podlegają ocenie przez egzaminatora w trakcie trwania egzaminu lub po jego zakończeniu, zgodnie z podanymi kryteriami.

Przed przystąpieniem do dalszej lektury *Informatora* warto zapoznać się z ogólnymi zasadami obowiązującymi na egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie od roku szkolnego 2017/2018. Są one określone w ustawie o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz.1943 ze zm.) oraz w *rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie* oraz w formie skróconej w części ogólnej *Informatora o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie od roku szkolnego 2017/2018*, dostępnego na stronie internetowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej (www.cke.edu.pl) oraz na stronach internetowych okręgowych komisji egzaminacyjnych.

INFORMACJE O ZAWODZIE

1. Zadania zawodowe

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie **technik przemysłu mody** powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) projektowania wyrobów odzieżowych;
- 2) obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 3) opracowywania dokumentacji wyrobów odzieżowych;
- 4) wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 5) organizowania i kontrolowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 6) prowadzenia działań związanych z marketingiem mody.

2. Wyodrębnienie kwalifikacji w zawodzie

W zawodzie **technik przemysłu mody** wyodrębniono dwie kwalifikacje.

Numer kwalifikacji (kolejność) w zawodzie	Symbol kwalifikacji z podstawy programowej	Nazwa kwalifikacji
K1	AU.14	<i>Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych</i>
K2	AU.42	<i>Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych</i>

3. Możliwości kształcenia w zawodzie

Od roku szkolnego 2017/2018 kształcenie w zawodzie **technik przemysłu mody** jest realizowane w klasach pierwszych 4-letniego technikum.

Klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego przewiduje możliwość kształcenia w zawodzie **technik przemysłu mody** w 5-letnim technikum– od roku szkolnego 2019/2020 oraz w 2-letniej branżowej szkole II stopnia (na podbudowie 3-letniej branżowej szkoły pierwszego stopnia)– od roku szkolnego 2020/2021. Od dnia 1 stycznia 2020 r. przewidziano możliwość kształcenia na kwalifikacyjnych kursach zawodowych w zakresie kwalifikacji *AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* oraz *AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych*.

WYMAGANIA EGZAMINACYJNE Z PRZYKŁADAMI ZADAŃ

Kwalifikacja K1

AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

1. Przykłady zadań do części pisemnej egzaminu dla wybranych umiejętności z kwalifikacji AU.14 *Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*

1. Projektowanie wyrobów odzieżowych

Umiejętność 1) posługuje się projektami plastycznymi wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje rysunków wyrobów odzieżowych;
- określa elementy konstrukcyjne wyrobów odzieżowych na podstawie rysunku;
- wskazuje inspiracje dla projektów wyrobów odzieżowych;
- określa techniki wykonania projektów plastycznych wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia wyroby odzieżowe na podstawie projektów plastycznych;
- rozróżnia style w odzieży na podstawie projektów plastycznych.

Przykładowe zadanie 1.

Na rysunku przedstawiono

- A. żakiet w stylu Chanel.
- B. wdzianko w stylu safari.
- C. wdzianko w stylu militarnym.
- D. żakiet w stylu awangardowym.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 2) wykonuje pomiary krawieckie, na przykład:

- określa nazwy pomiarów krawieckich;
- stosuje pomiary krawieckie w procesie wykonywania form wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia pomiary krawieckie na podstawie symboli i oznaczeń wymiarów ciała;
- stosuje symbole w procesie wykonywania pomiarów krawieckich;
- wskazuje pomiary krawieckie niezbędne do konstrukcji form podstawowych elementów wyrobów odzieżowych;
- określa sposoby wykonania pomiarów krawieckich.

Przykładowe zadanie 2.

Łuk długości pleców SyTy należy mierzyć w kierunku

- A. poziomym pomiędzy punktami tylnymi bocznymi.
- B. poziomym pomiędzy punktami ramiennymi od strony tylnej.
- C. pionowym od siódmego kręgu szyjnego do punktu tylnego talii.
- D. pionowym od punktu ramiennego do punktu rylcowego bocznego.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 3) dobiera materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do asortymentu odzieży, na przykład:

- rozpoznaje materiały odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania;
- rozróżnia właściwości materiałów odzieżowych w zależności od zastosowanego surowca, technik wytwarzania i rodzaju splotu;
- dobiera materiały odzieżowe w zależności od fasonu, właściwości użytkowych i przeznaczenia wyrobu odzieżowego;
- dobiera materiały odzieżowe w zależności od rodzaju asortymentu odzieży z uwzględnieniem przeznaczenia i właściwości użytkowych;
- rozróżnia dodatki krawieckie w zależności od zastosowania w wyrobie odzieżowym;
- dobiera dodatki krawieckie w zależności od właściwości materiału odzieżowego, techniki wykonania i przeznaczenia wyrobu odzieżowego;
- dobiera rodzaje zdobień do wyrobu odzieżowego;
- wskazuje sposoby zdobienia wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 3.

Którą tkaninę należy użyć do uszycia letniej, przewiewnej sukienki dziewczęcej?

- A. Taftę.
- B. Welur.
- C. Kaszmir.
- D. Etaminę.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 4) stosuje zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych, na przykład:

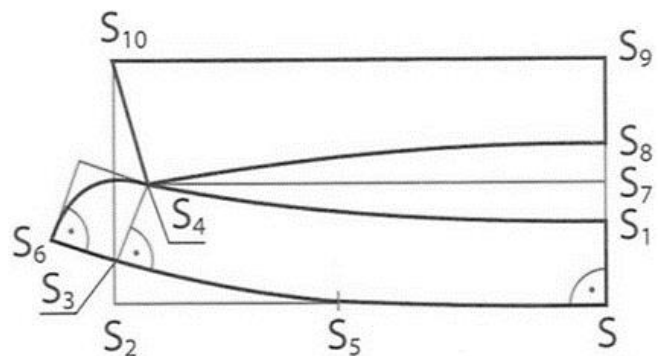
- określa zasady konstrukcji form podstawowych wyrobów odzieżowych;
- określa metody modelowania form podstawowych wyrobów odzieżowych;
- wskazuje sposób konstrukcji i modelowania form podstawowych wyrobów odzieżowych;
- określa fason wyrobów odzieżowych na podstawie przedstawionego sposobu modelowania form;
- stosuje zasady dotyczące obliczania podstawowych odcinków konstrukcyjnych;
- wskazuje sposób modelowania różnych fasonów bluzek damskich poprzez przeniesienie konstrukcyjnej zaszewki piersiowej w dowolnie wybrane miejsce na liniach konturowych formy przodu, na podstawie opisu/rysunku;
- wskazuje sposób modelowania różnych fasonów spódnic poprzez przeniesienie konstrukcyjnej zaszewki w dowolnie wybrane miejsce na liniach konturowych formy przodu, na podstawie opisu/rysunku.

Przykładowe zadanie 4.

Na rysunku przedstawiono konstrukcję kołnierza

- A. szalowego.
- B. wykładanego.
- C. koszulowego krojonego ze stójką.
- D. koszulowego wszywanego do stójki.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

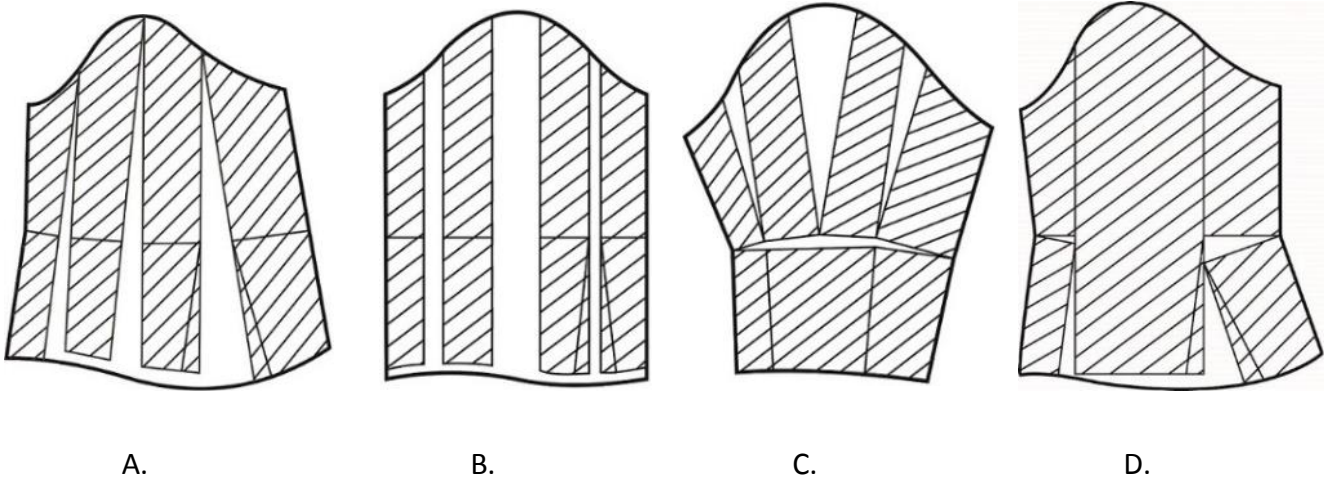

Umiejętność 5) wykonuje modelowanie form wyrobów odzieżowych, na przykład:

- określa sposoby modelowania form wyrobów odzieżowych;
- rozpoznaje modelowanie konstrukcyjne form wyrobu odzieżowego dla określonej sylwetki;
- rozróżnia formy podstawowe wyrobów odzieżowych na podstawie rysunku/opisu;
- wskazuje rodzaj modelowania form wyrobów odzieżowych w zależności od projektu, na podstawie opisu/rysunku;
- wykonuje modelowanie form wyrobów odzieżowych w zależności od projektu, na podstawie opisu/rysunku.

Przykładowe zadanie 5.

Który sposób modelowania należy zastosować w celu otrzymania form rękawa długiego z bufką, zwężonego dołem?

Odpowiedź prawidłowa: C.

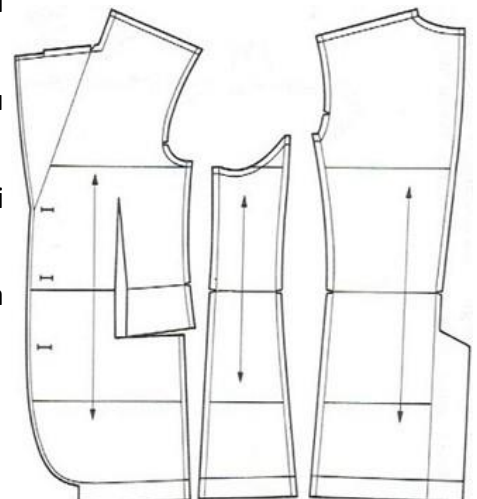
Umiejętność 6) przygotowuje szablony wyrobów odzieżowych, na przykład:

- określa cechy szablonów odzieżowych;
- rozpoznaje rodzaje szablonów odzieżowych;
- wskazuje zastosowanie szablonów odzieżowych;
- rozróżnia metody stopniowania szablonów wyrobów odzieżowych;
- określa wartości stopni elementarnych dla podstawowych węzłów konstrukcyjnych przy stopniowaniu wyrobów odzieżowych;
- wskazuje elementy oznaczenia/opisu szablonów odzieżowych;
- przygotowuje szablony wyrobów odzieżowych na podstawie form.

Przykładowe zadanie 6.

Jakich elementów opisu **nie oznaczono**, na szablonach marynarki męskiej przedstawionych na rysunku?

- Punktów montażowych, nazwy i wielkości wyrobu, nitki osnowy.
- Nitki osnowy, punktów montażowych, nazwy i numeru elementu wyrobu.
- Szerokości szwów i podwinięć, oznaczenia krawędzi narażonych na uszkodzenie.
- Nazwy, numeru elementu i wielkości wyrobu, oznaczenia krawędzi narażonych na uszkodzenie.

Odpowiedź prawidłowa: D.

Umiejętność 7) projektuje układy szablonów, na przykład:

- wskazuje zasady projektowania układów szablonów;
- projektuje układy szablonów wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału odzieżowego;
- projektuje układy szablonów w zależności od asortymentu i fasonu wyrobów odzieżowych;
- rozpoznaje układy szablonów na podstawie rysunku układu;
- rozróżnia układy szablonów w zależności od asortymentu i fasonu wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia układy szablonów w zależności od rodzaju materiału odzieżowego i liczby rozmiarów;
- wskazuje układy szablonów wyrobów odzieżowych na podstawie opisu;
- projektuje układy szablonów w zależności od rodzaju materiału odzieżowego, asortymentu, fasonu i liczby rozmiarów wyrobu odzieżowego.

Przykładowe zadanie 7.

Który układ szablonów należy zastosować do przygotowania wykrojów zimowego płaszcza damskiego z lodenu, w trzech rozmiarach?

- A. Dwukierunkowy, łączony.
- B. Jednokierunkowy, łączony.
- C. Dwukierunkowy, pojedynczy.
- D. Jednokierunkowy, pojedynczy.

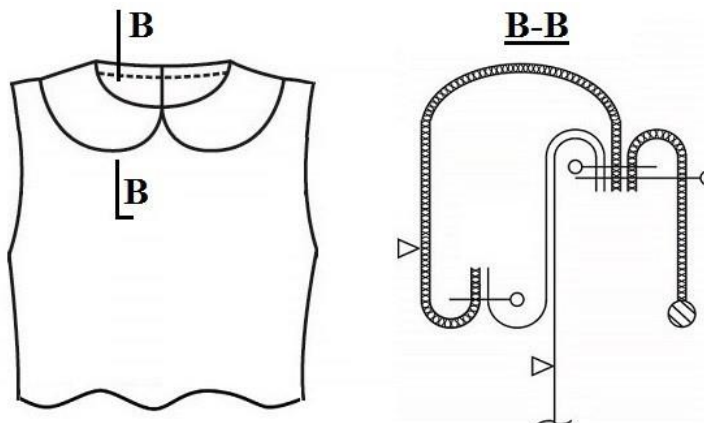
Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 8) planuje operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia czynności wchodzące w skład operacji technologicznych, związanych z wykonaniem wyrobów odzieżowych;
- wskazuje czynności związane z wykonaniem elementów wyrobów odzieżowych na podstawie rysunku instruktażowego;
- planuje operacje technologiczne, w kolejności ich występowania, związane z wykonaniem wyrobów odzieżowych, przedstawionych na rysunku lub na podstawie opisu;
- określa operację technologiczną na podstawie rysunku instruktażowego przedstawiającego sposób jej wykonania;
- odczytuje z rysunków instruktażowych czynności technologiczne, związane z wykonaniem węzłów technologicznych w wyrobie odzieżowym;
- określa kolejność czynności związanych z wykonaniem operacji technologicznych występujących w etapach wytwarzania wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku instruktażowego, wykonawczego.

Przykładowe zadanie 8.

Wskaż właściwą kolejność czynności, które należy wykonać przy wszyciu do pokroju szyi kołnierza leżącego typu „be-be”.

- A. Zszyć i podkleić elementy kołnierza, podkleić obsadzenie, przyszyć obsadzenie do kołnierza, wszyć kołnierz do podkroju szyi.
- B. Podkleić kołnierz spodni i obsadzenie, wszyć kołnierz wraz z obsadzeniem do podkroju szyi, zszyć elementy kołnierza, przestębnować szew.
- C. Zszyć elementy kołnierza, podkleić kołnierz wierzchni i obsadzenie, wszyć kołnierz do podkroju szyi, przyszyć obsadzenie do kołnierza.
- D. Podkleić kołnierz wierzchni i obsadzenie, zszyć elementy kołnierza, wszyć kołnierz do podkroju szyi wraz z obsadzeniem, przestębnować szew.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

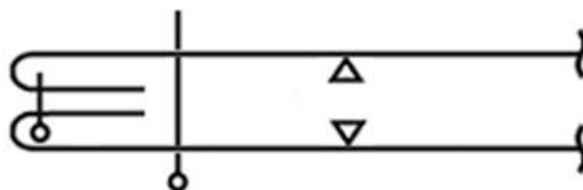
Umiejętność 9) dobiera rodzaje ściegów i szwów do określonych operacji technologicznych, na przykład:

- rozpoznaje rodzaje ściegów na podstawie rysunku;
- rozróżnia rodzaje ściegów na podstawie ich zastosowania;
- dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych;
- dobiera ściegi maszynowe w zależności od zastosowanych materiałów odzieżowych;
- dobiera rodzaje szwów do określonych operacji technologicznych;
- rozróżnia rodzaje szwów na podstawie rysunku instruktażowego;
- dobiera rodzaje szwów w zależności od zastosowanych materiałów odzieżowych;
- rozpoznaje szwy stosowane w procesie konfekcjonowania wyrobów odzieżowych;
- wskazuje operacje technologiczne, w których należy zastosować określone ściegi i szwy maszynowe.

Przykładowe zadanie 9.

Do łączenia elementów bluzki damskiej wykonanej z szyfonu zastosowano, zgodnie z przedstawionym rysunkiem przekroju, szew

- A. francuski.
- B. nakładany.
- C. bieliźniany.
- D. wpuszczany.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 10) dobiera sposoby wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje wykończania materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju surowca i przeznaczenia;
- określa sposób przeprowadzania procesów wykończalniczych materiałów odzieżowych z uwzględnieniem ich składu surowcowego i przeznaczenia;
- rozróżnia rodzaje apretur i cel ich stosowania;
- dobiera apreturę, którą należy zastosować w celu nadania wyrobom/materiałom odzieżowym określonych właściwości;
- określa sposoby uszlachetniania materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju surowca i przeznaczenia.

Przykładowe zadanie 10.

Jakie wykończenie powinna mieć dzianina syntetyczna z której wykonano bluzkę damską?

- A. Usztywniające.
- B. Wodoodporne.
- C. Przeciwniotliwe.
- D. Antyelektrostatyczne.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

1.2. Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Umiejętność 1) posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje dokumentacji procesu produkcyjnego;
- określa znaczenie dokumentacji w procesie produkcji odzieży;
- określa etapy wytwarzania dokumentacji wyrobów odzieżowych;
- rozpoznaje elementy składowe dokumentacji organizacyjnej na podstawie opisu;
- stosuje informacje zawarte w dokumentacji procesu produkcyjnego wyrobów odzieżowych;
- rozpoznaje elementy składowe dokumentacji technicznej na podstawie opisu;
- wskazuje dokument procesu produkcyjnego na podstawie opisu jego zawartości.

Przykładowe zadanie 11.

Która część dokumentacji technicznej zawiera wykaz norm i przepisów związanych z kontrolą jakości, przechowywaniem i konserwacją wyrobów odzieżowych?

- A. Dane ogólne.
- B. Tabela wymiarów.
- C. Wymagania techniczne.
- D. Opis obróbki technologicznej.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 2) oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, na przykład:

- określa cele przygotowania normy zużycia materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich w produkcji konfekcyjnej;
- stosuje zasady normowania zużycia materiałów odzieżowych stosowane w produkcji miarowej i konfekcyjnej;
- oblicza zużycie materiałów odzieżowych w zależności od szerokości i właściwości materiału, fasonu i rozmiaru wyrobu odzieżowego;
- stosuje zasady normowania zużycia dodatków krawieckich w zależności od asortymentu;
- określa zużycie dodatków krawieckich;
- stosuje zasady normowania zużycia materiałów odzieżowych w zależności od szerokości materiału i fasonu.

Przykładowe zadanie 12.

Obliczając zużycie tkaniny wełnianej o szerokości 1,50 m na kostium damski o fasonie przedstawionym na rysunku, należy uwzględnić:

- A. długość zakietu, długość rękawa, długość spódnicy.
- B. 2x długość zakietu, długość rękawa, długość spódnicy.
- C. długość zakietu, 2x długość rękawa, długość spódnicy.
- D. 2x długość zakietu, długość rękawa, 2x długość spódnicy.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 3) dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych, na przykład:

- rozpoznaje techniki rozkroju materiałów odzieżowych;
- dobiera technikę rozkroju materiałów odzieżowych;
- określa urządzenia krojczy w zależności od rodzaju i wysokości nakładu;
- określa maszyny krojczy do rozkroju materiałów odzieżowych;
- rozróżnia maszyny i urządzenia krojczy;
- wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń krojczych;
- wskazuje urządzenia krojczy w zależności od techniki rozkroju materiałów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 13.

Do rozkroju na sekcje nakładu o wysokości 240 mm należy użyć krajarki z nożem

- A. okrągłym.
- B. pionowym.
- C. taśmowym.
- D. wielokątnym.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 4) dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozpoznaje maszyny szwalnicze na podstawie budowy;
- rozróżnia maszyny szwalnicze na podstawie tworzonego ściegu;
- wskazuje zastosowanie maszyn szwalniczych;
- dobiera maszyny szwalnicze do wykonania określonych operacji technologicznych na podstawie opisu/rysunku instruktażowego;
- określa zastosowanie maszyn specjalnych;
- rozróżnia maszyny specjalne na podstawie opisu ich zastosowania;
- dobiera maszyny specjalne do wykonania określonych wyrobów odzieżowych;
- dobiera maszyny i urządzenia stosowane w poszczególnych etapach wykonywania określonych wyrobów odzieżowych;
- dobiera maszyny specjalne do określonej operacji technologicznej.

Przykładowe zadanie 14.

Którą maszynę należy zastosować do zamocowania podtrzymywacza i kieszeni w spodniach sportowych?

- A. Pikówkę.
- B. Ryglówkę.
- C. Renderówkę.
- D. Fastrygówkę.

Odpowiedź prawidłowa: **B**.

Umiejętność 5) dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, na przykład:

- określa zastosowanie stopek i przyrządów pomocniczych;
- dobiera przyrząd pomocniczy do wykonania określonej operacji technologicznej na podstawie opisu/rysunku;
- rozpoznaje przyrządy do szycia określonych szwów na podstawie rysunku/opisu;
- rozróżnia rodzaje przyrządów pomocniczych na podstawie ich zastosowania.

Przykładowe zadanie 15.

Określ zastosowanie przedstawionej na rysunku stopki.

- A. Obrębianie brzegu materiału.
- B. Szycie szwów zakładkowych.
- C. Naszywanie sutaszu i tasiemek.
- D. Wszywanie zamków błyskawicznych.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

Umiejętność 6) obsługuje maszyny szwalnicze, na przykład:

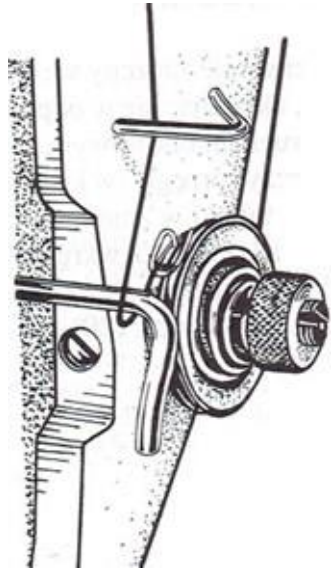
- rozróżnia podstawowe mechanizmy maszyny szwalniczej;
- określa sposób regulowania podstawowych mechanizmów maszyn szwalniczych;
- rozpoznaje nieprawidłowy ścieg maszyn szwalniczych;
- reguluje nieprawidłowy ścieg maszynowy;
- dobiera igły i nici uwzględniając rodzaj materiału odzieżowego i zakres wykonywanych prac;
- wskazuje sposób nawlekania nitki górnej i nitki dolnej;
- wskazuje sposób regulowania naprężenia nitki górnej i nitki dolnej;
- rozróżnia rodzaje igieł maszynowych w zależności od zastosowania;
- określa zadania podstawowych mechanizmów maszyn szwalniczych.

Przykładowe zadanie 16.

Przedstawiony na rysunku mechanizm maszyny szwalniczej służy do regulacji

- A. siły docisku stopki.
- B. położenia igielnicy.
- C. naprężenia nitki górnej.
- D. długości i szerokości ścięgu.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 7) rozpoznaje nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych, na przykład:

- rozpoznaje usterki w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych;
- określa sposób usunięcia usterki w pracy maszyny szwalniczej;
- rozpoznaje błędy występujące podczas szycia na maszynach szwalniczych;
- wskazuje przyczyny występowania błędów podczas szycia na maszynach szwalniczych;
- określa sposób usunięcia błędu występującego podczas szycia na maszynach szwalniczych;
- wskazuje przyczyny występowania nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych.

Przykładowe zadanie 17.

Przyczyną zrywania się nitki dolnej podczas szycia, jest niewłaściwe

- A. zamocowanie igły w uchwycie.
- B. nawinięcie nici na szpuleczkę bębena.
- C. prowadzenie nici górnej ze szpulki do uszka igły.
- D. położenie mechanizmu chwytacza względem igły.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 8) łączy elementy wyrobów odzieżowych, na przykład:

- określa przeznaczenie ściągów i szwów maszynowych w zależności od ich budowy i właściwości;
- wskazuje zastosowanie ściągów i szwów maszynowych w procesie łączenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od właściwości zastosowanych materiałów odzieżowych i rodzaju obróbki technologicznej;
- wskazuje zastosowanie ściągów i szwów maszynowych w procesie łączenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju asortymentu wyrobów;
- rozpoznaje techniki łączenia elementów wyrobów odzieżowych na podstawie zapisu

graficznego;

- określa operacje technologiczne występujące w procesie łączenia elementów wyrobów odzieżowych na podstawie rysunków instruktażowych, schematów graficznych;
- dobiera technikę łączenia i klejenia elementów wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych;
- określa sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych na podstawie rysunków instruktażowych oraz opisów;
- określa sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych na podstawie rysunków przekrojów węzłów technologicznych;
- wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od właściwości zastosowanych materiałów odzieżowych i rodzaju technologii;
- wykonuje rysunki instruktażowe i przekrojów węzłów technologicznych dla wyrobów odzieżowych różnych asortymentów.

Przykładowe zadanie 18.

Przedstawiony na rysunku ścieg, stosowany do konfekcjonowania bluzek dziewczęcych wykonanych z elastycznego materiału, to ścieg

- A. stębnowy dwuigłowy trzynitkowy.
- B. stębnowy prosty jednoigłowy dwunitkowy.
- C. łańcuszkowy prosty jednoigłowy dwunitkowy.
- D. łańcuszkowy obrzucający jednoigłowy dwunitkowy.

Odpowiedź prawidłowa: **C**.

Umiejętność 9) wykonuje czynności związane z wykończaniem i uszlachetnianiem wyrobów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje cele wykończania wyrobów odzieżowych;
- wskazuje sposób wykończania wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju surowca i przeznaczenia;
- wskazuje apreturę, którą zastosowano materiałów odzieżowych w celu nadania wyrobom odzieżowym określonych właściwości;
- wskazuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wykończania wyrobów odzieżowych;
- wskazuje czynności, które należy wykonać w procesie konserwacji związane z zachowaniem właściwości nadanych wyrobom odzieżowym w procesach wykończania i uszlachetniania zastosowanych materiałów odzieżowych;
- określa kierunki rozwoju w zakresie technologii wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych;
- wskazuje przykłady innowacyjnych form uszlachetniania gotowych wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 19.

W procesie wykończania wyrobów odzieżowych na górną część ciała wykonuje się, między innymi, następujące operacje:

- A. podklejenie kołnierza, wszycie kołnierza, zaprasowanie szwów.
- B. wykończenie krawędzi elementów, połączenie elementów, prasowanie.
- C. zszycie przodów z tyłem wyrobu, wszycie rękawów, wykonanie zamocowań.
- D. przyszywanie guzików, wykonanie dziurek, oczyszczenie wyrobu z nitki i fastryg.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

Umiejętność 10) stosuje obróbkę parowo-ciepłą materiałów i wyrobów odzieżowych, na przykład:

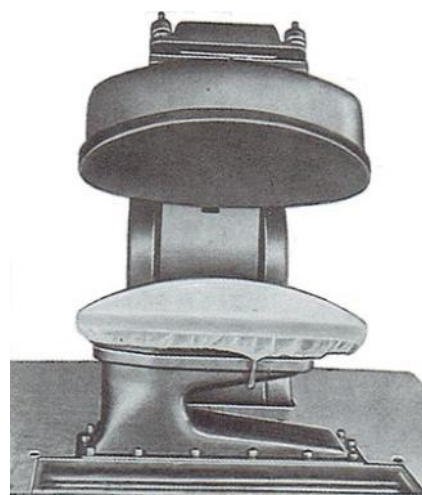
- dobiera temperaturę prasowania wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju surowca;
- wskazuje technikę prasowania wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału odzieżowego;
- dobiera technikę prasowania w określonym etapie procesu produkcyjnego wyrobu odzieżowego;
- dobiera operację obróbki parowo-ciepłej w określonym etapie wytwarzania wyrobu odzieżowego;
- rozróżnia operacje obróbki parowo-ciepłej;
- stosuje symbole graficzne do oznaczenia temperatury prasowania w zależności od surowca;
- rozróżnia maszyny i urządzenia prasownicze;
- wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń prasowniczych do określonej obróbki parowo-ciepłej na podstawie rysunku.

Przykładowe zadanie 20.

Rysunek przedstawia prasę, którą stosuje się do

- A. prasowania górnej części spodni.
- B. prasowania mankietów w koszulach.
- C. formowania przodu marynarki męskiej.
- D. formowania końcowego płaszcza damskiego.

Odpowiedź prawidłowa: **A**.

Umiejętność 11) wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje sposób wykonania przeróbki lub naprawy wyrobów odzieżowych;

- określa zakres prac związanych z naprawą wyrobu odzieżowego;
- rozpoznaje rodzaje błędów występujących w wyrobach odzieżowych;
- wskazuje przyczyny powstawania błędów w wyrobach odzieżowych;
- dobiera sposób usunięcia błędów występujących w wyrobach odzieżowych;
- określa zakres prac związanych z przeróbką wyrobów odzieżowych na podstawie opisu i rysunku.

Przykładowe zadanie 21.

W celu usunięcia błędu, który powstał w procesie przeróbki, przedstawionej na rysunku bluzki damskiej, należy wypruć kołnierz oraz

- pogłębić podkrój pachy, zwęzić tyły na linii środka, skrócić kołnierz i wszyć.
- pogłębić i poszerzyć podkrój szyi, wszyć nowy, odpowiednio dłuższy kołnierz.
- wydłużyć zaszewki barkowe, poszerzyć podkrój szyi, wszyć ponownie kołnierz.
- skrócić tyły na linii talii, pogłębić podkrój w okolicy szwów bocznych, wszyć ponownie kołnierz.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 12) oblicza koszty wykonania wyrobów odzieżowych, na przykład:

- sporządza kalkulację kosztów bezpośrednich wykonania wyrobów odzieżowych;
- sporządza kalkulację kosztów bezpośrednich i pośrednich z uwzględnieniem podatku Vat związanych z wykonaniem wyrobów odzieżowych;
- oblicza cenę wykonanej usługi na podstawie dokumentacji zakładu;
- oblicza koszty materiału niezbędnego do wykonania usługi uszycia wyrobu odzieżowego;
- oblicza koszty konfekcjonowania wyrobów odzieżowych;
- oblicza koszty materiałowe do zrealizowania zamówienia na konfekcyjne wykonanie określonej liczby wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 22.

Oblicz koszt materiału niezbędnego do wykonania zamówienia 150 par spodni damskich, jeżeli norma zużycia materiału na 1 parę wynosi 1,1 m, a cena 1 mb 40,00 zł?

- 4 000,00 zł
- 4 400,00 zł
- 6 000,00 zł
- 6 600,00 zł

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 13) ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych, na przykład:

- określa rodzaje i metody kontroli jakości stosowane w poszczególnych etapach wytwarzania wyrobów odzieżowych miarowych i konfekcyjnych;
- określa zadania kontroli jakości w poszczególnych etapach produkcji wyrobów odzieżowych;
- określa rodzaj kontroli jakości na podstawie opisu określonych czynności;
- wskazuje czynności związane z kontrolą jakości gotowych wyrobów odzieżowych;
- określa warunki przeprowadzania kontroli jakości wyrobów odzieżowych;
- określa rodzaje błędów występujących w gotowych wyrobach odzieżowych;
- rozróżnia błędy konfekcyjne i surowcowe występujące w wyrobach odzieżowych;
- określa zakres kontroli jakości w poszczególnych etapach wytwarzania odzieży.

Przykładowe zadanie 23.

Ocena jakości gotowego wyrobu odzieżowego (kontrola ostateczna) obejmuje głównie sprawdzenie

- A. zgodności wykonania wykrojów z szablonami wzorcowymi.
- B. właściwości użytkowych materiałów odzieżowych zastosowanych w wyrobie.
- C. normy zużycia materiałów i dodatków krawieckich zastosowanych w wyrobie.
- D. zgodności wykonania wyrobu z dokumentacją techniczną i zatwierdzonym modelem.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

2. Przykład zadania do części praktycznej egzaminu dla wybranych umiejętności z kwalifikacji AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

Pracownia projektowania i wytwarzania odzieży opracowała projekt damskiej sukienki letniej z tkaniny gładkiej bawełnianej. Do prezentacji projektu wybrała rysunek modelowy, który przedstawiono w zadaniu. Zainteresowany projektem wykonawca wykona model wzorcowy sukni. Pracownia zakupi tkaninę.

Oblicz normę zużycia gładkiej tkaniny bawełnianej o szerokości 1,5 m przeznaczonej do uszycia modelu wzorcowego sukienki damskiej, którą zakupi pracownia.

Obliczenia z opisem i wyniki zapisz w tabeli 1. Obliczenia wykonaj dla wymiarów krawieckich podanych w tej tabeli.

Uszyj sukienkę damską przedstawioną na rysunku modelowym, bez rękawów. Wykorzystaj przygotowane na stanowisku egzaminacyjnym wykroje przodu i tyłu sukienki, obłożenia dekoltu i zamek błyskawiczny. Rysunki instruktażowe i opis parametrów szycia są zamieszczone w zadaniu.

Po zakończeniu prac obetnij zbędne nici, wyprasuj sukienkę.

Uszytą sukienkę pozostaw na stanowisku egzaminacyjnym do oceny.

Przed rozpoczęciem szycia:

- sprawdź stan maszyn i urządzeń znajdujących się na stanowisku pracy,
- dobierz temperaturę prasowania do rodzaju materiału i ustaw na żelazku,
- wykonaj próbne przeszycie na maszynie.

Pracuj w odzieży roboczej, podczas wykonywania prac przestrzegaj instrukcji korzystania z maszyn i urządzeń znajdujących się na stanowisku.

Po wykonaniu zadania uporządkuj stanowisko pracy, posegreguj odpady.

Czas przeznaczony na wykonanie zadania wynosi 180 minut.

Ocenie podlegać będą 2 rezultaty:

- obliczona norma zużycia tkaniny zasadniczej,
- uszyta sukienka

oraz

przebieg szycia sukienki damskiej.

Rysunek modelowy sukienki damskiej

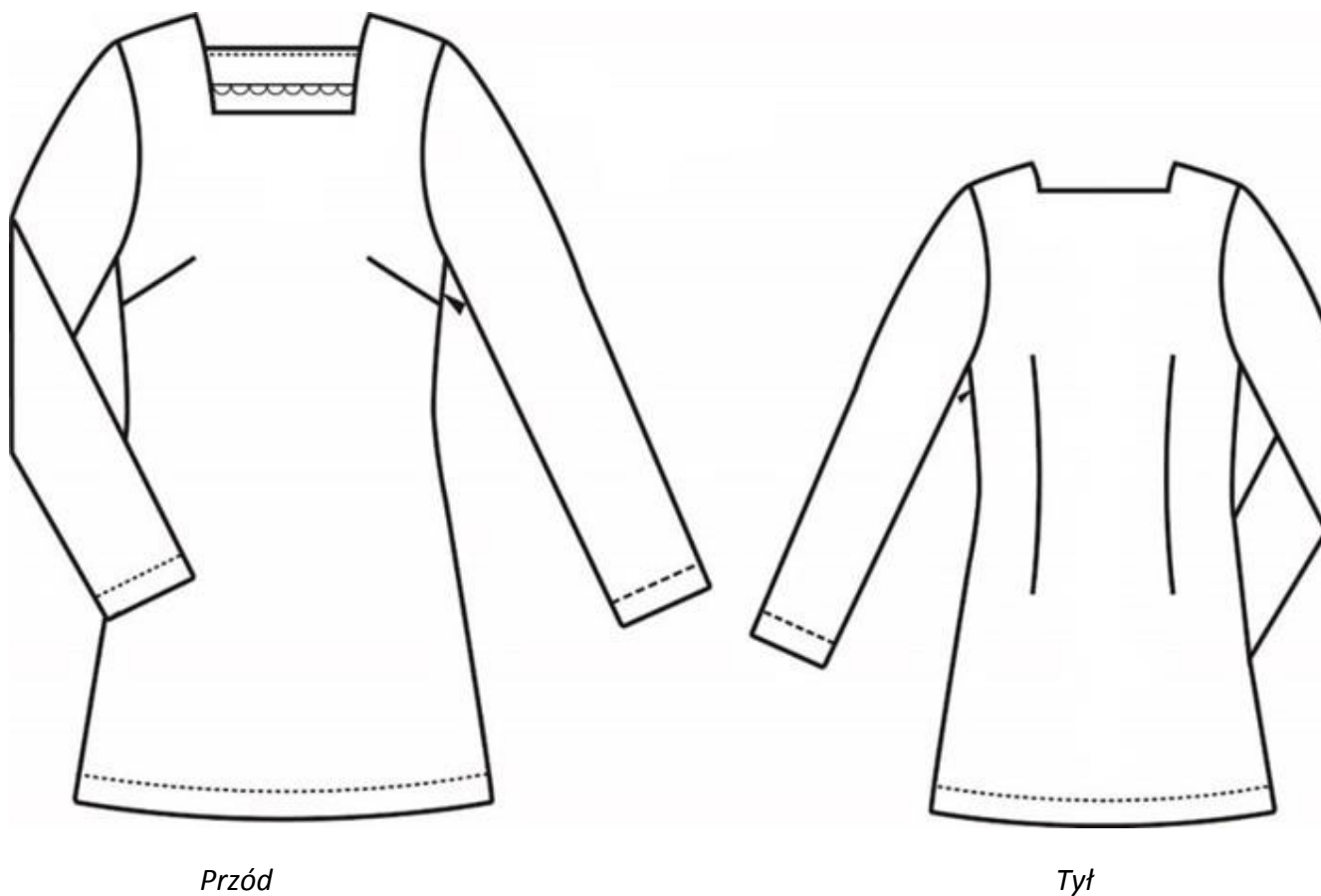
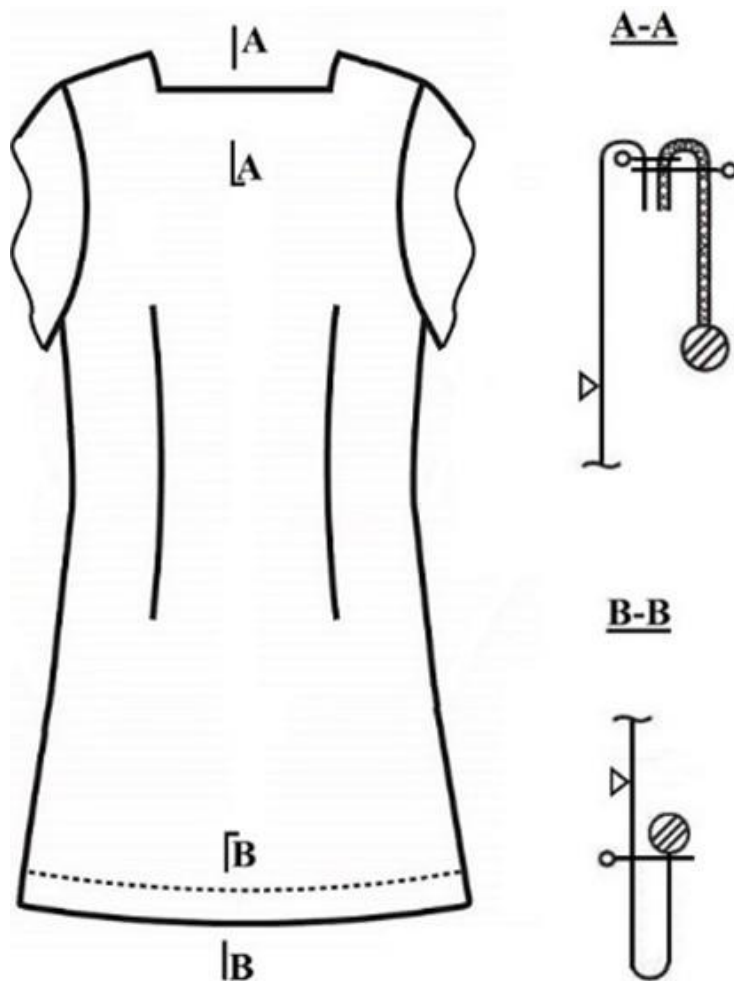

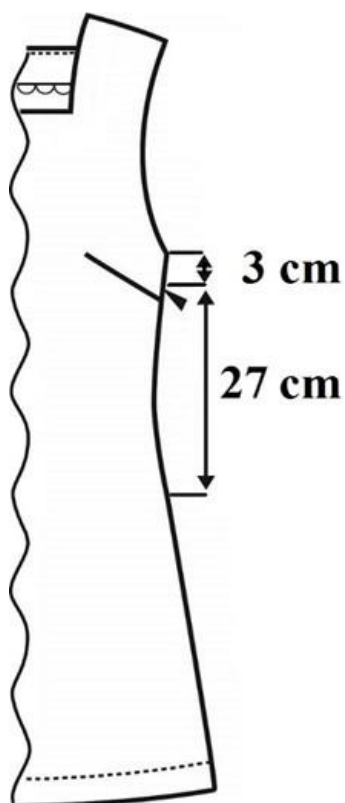
Tabela 1. Norma zużycia tkaniny zasadniczej

Wymiary krawieckie	Obliczenia normy zużycia tkaniny zasadniczej
opx – 84,0 cm ot – 66,0 cm obt – 90,0 cm RvNv – 58,0 cm długość sukienki – 82,0 cm	

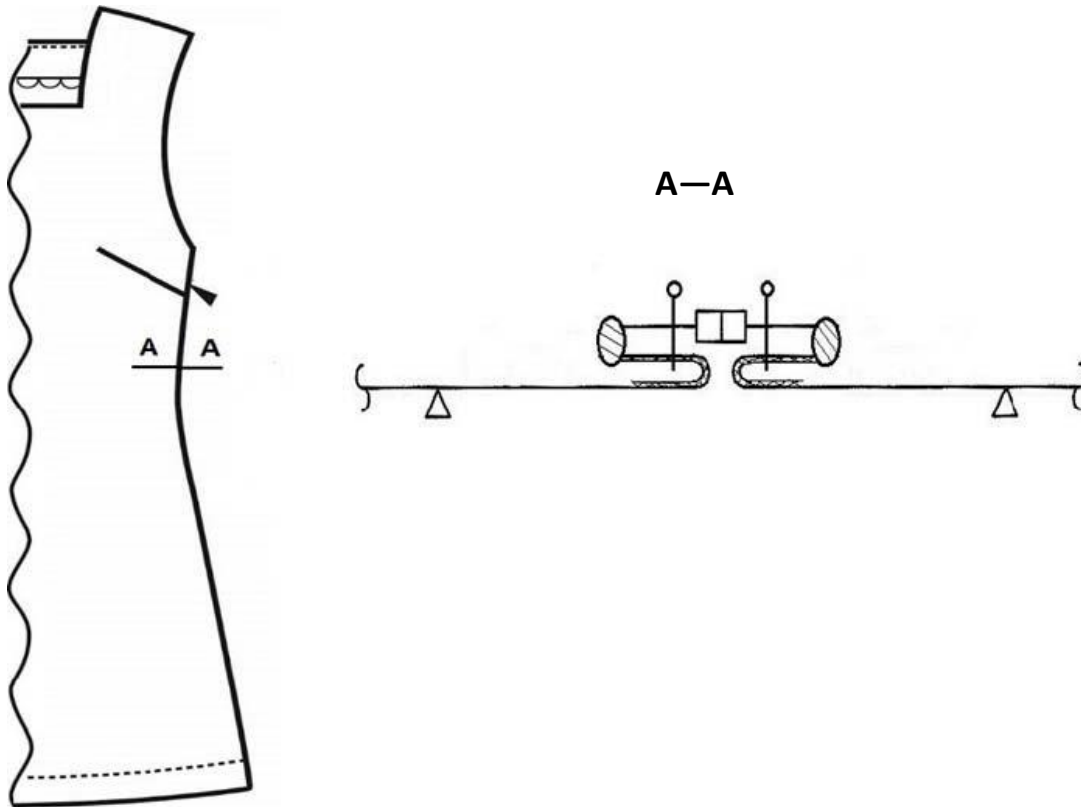
1. Rysunek instruktażowy - odszycie dekolту i wykończenie linii dołu sukienki

2. Rysunek instruktażowy - zszycie szwu lewego boku sukienki z pozostawieniem otworu na zamek

3. Rysunek instruktażowy - wszycie zamka błyskawicznego do sukienki

Parametry szycia

Krawędzie wykrojów obrzuć na overlocku;

*Szerokość szwów barkowych i bocznych **1 cm ($\pm 0,2$ cm)**, szwy równe na całej długości;*

*Szerokość obrębu na linii dołu sukienki **3 cm**;*

*Odległość przeszycia od krawędzi dołu sukienki **2,5 cm ($\pm 0,2$ cm)**.*

Kryteria oceniania wykonania zadania praktycznego będą uwzględniać:

- jakość wykonanych zaszewek (jednakowa długość, symetryczne ułożenie);
- poprawność wykonania zaszewek;
- zgodność wykonanych połączeń elementów sukienki z rysunkami instruktażowymi;
- poprawność zabezpieczenia dołu sukienki zgodnie z rysunkiem instruktażowym;
- jakość obróbki wykończeniowej sukienki (obcięcie nitek, wyprasowanie sukienki);
- poprawność obliczenia normy zużycia tkaniny zasadniczej;
- dobór maszyn, narzędzi i urządzeń oraz oprzyrządowania do wykonywanych czynności szycia sukienki;
- dobór dodatków krawieckich;
- jakość połączeń nitkowych.

Umiejętności sprawdzane zadaniem praktycznym:

1) Projektowanie wyrobów odzieżowych

- 1) posługuje się projektami plastycznymi wyrobów odzieżowych;
- 8) planuje operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych;
- 9) dobiera rodzaje ściągów i szwów do określonych operacji technologicznych.

2) Wykonywanie wyrobów odzieżowych

- 1) posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych;
- 2) oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich;
- 4) dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych;
- 5) dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych;
- 6) obsługuje maszyny szwalnicze;
- 7) rozpoznaje nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych;
- 8) łączy elementy wyrobów odzieżowych;
- 10) stosuje obróbkę parowo-cieplną materiałów i wyrobów odzieżowych;
- 13) ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych.

Inne zadania praktyczne z zakresu kwalifikacji *AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*, mogą dotyczyć:

- wykonania modelowania form wyrobów odzieżowych;
- przygotowania szablonów wyrobów odzieżowych;
- wykonania prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych;
- obliczania kosztów wykonania wyrobów odzieżowych.

KWALIFIKACJA K2

AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

1. Przykłady zadań do części pisemnej egzaminu dla wybranych umiejętności z kwalifikacji AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

1.1. Organizowanie procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

Umiejętność 1) uwzględnia aktualne trendy mody w procesie projektowania wyrobów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje źródła informacji o nowych trendach (tendencjach) mody;
- określa wyznaczniki mody i powiązania między nimi;
- rozróżnia linie mody w ubiorach na podstawie opisu/rysunku;
- rozróżnia style (żurnalowe) w ubiorach i ich odmiany w zależności od źródła inspiracji;
- rozpoznaje trendy mody w projektach wyrobów odzieżowych;
- projektuje wyroby odzieżowe z uwzględnieniem trendów mody;
- wskazuje sposoby przedstawiania cech charakterystycznych dla trendów modowych w projektach wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 1.

Najczęściej trend mody przedstawiany jest w projektach odzieży przez zastosowanie, między innymi

- A. materiałów z motywami ludowymi, dowolnych detali i akcesoriów.
- B. asymetrii w fasonie, zdobień płaskich, detali inspirowanych sztuką.
- C. dowolnych linii ubiorów i cięć konstrukcyjnych, modnych dodatków.
- D. nowych (modnych) linii, kolorów, fasonów, detali i wzorów na materiale.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 2) sporządza dokumentację wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje dokumentacji stosowanej w procesie produkcji/wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia dokumenty wchodzące w skład dokumentacji technicznej;
- sporządza dokumenty wchodzące w skład dokumentacji technicznej dla określonego wyrobu odzieżowego;
- rozróżnia dokumenty wchodzące w skład dokumentacji organizacyjno-produkcyjnej;
- sporządza dokumenty wchodzące w skład dokumentacji organizacyjno-produkcyjnej dla określonego wyrobu odzieżowego;
- sporządza dokumentację niezbędną do wytwarzania konfekcyjnego i miarowego wyrobu odzieżowego.

Przykładowe zadanie 2.

Jakie informacje są zawarte w dokumencie „Chronologiczne zestawienie zabiegów”?

- A. Zestawienie wszystkich zabiegów niezbędnych do wykonania wyrobu odzieżowego w układzie chronologicznym.
- B. Opis obróbki technologicznej wyrobu odzieżowego z podziałem na fazy technologiczne.
- C. Zestawienie konstrukcyjnych części składowych wyrobu odzieżowego.
- D. Plan rozmieszczenia i wyposażenia stanowisk pracy.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 3) ocenia jakość materiałów odzieżowych przed rozkrojem, na przykład:

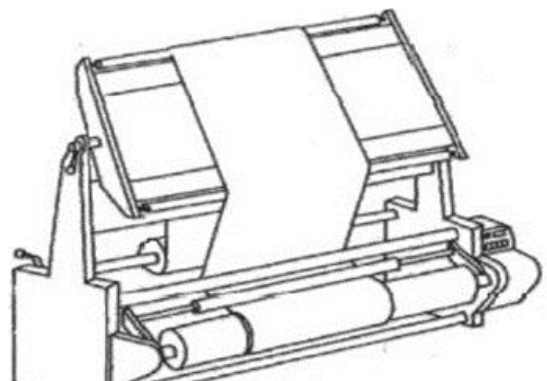
- rozróżnia prace związane z przygotowaniem materiałów odzieżowych do produkcji;
- stosuje metody sprawdzania materiałów odzieżowych pod względem jakości i ilości przed rozkrojem;
- stosuje metody sprawdzania właściwości użytkowych materiałów odzieżowych przed rozkrojem.

Przykładowe zadanie 3.

Na rysunku przedstawiono specjalną maszynę stosowaną w procesie przygotowania do produkcji odzieży, za pomocą której materiały odzieżowe

- A. nawija się na bele.
- B. układa się w warstwy.
- C. przegląda się w celu kontroli jakości.
- D. przesuwa się w kierunku krajarki taśmowej.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

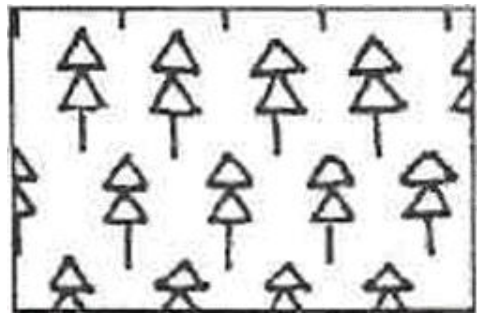
Umiejętność 4) przygotowuje układy kroju z wykorzystaniem programów komputerowych, na przykład:

- określa metody tworzenia układu kroju z wykorzystaniem oprogramowania komputerowego;
- przygotowuje układy szablonów z wykorzystaniem oprogramowania komputerowego;
- stosuje metody wykonywania rysunków układów szablonów na materiale.

Przykładowe zadanie 4.

Który układ szablonów należy przygotować dla bluzki damskiej w rozmiarze 164/96/104 wykonanej z tkaniny o wzorze przedstawionym na rysunku?

- A. Łączony, dwukierunkowy.
- B. Łączony, jednokierunkowy.
- C. Pojedynczy, dwukierunkowy.
- D. Pojedynczy, jednokierunkowy.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

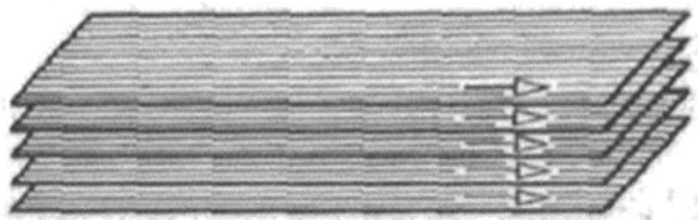
Umiejętność 5) dobiera rodzaje warstwowania materiałów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia sposoby warstwowania materiałów odzieżowych w zależności od ich właściwości, fasonu i asortymentu wyrobu odzieżowego;
- wskazuje rodzaje warstwowania materiałów odzieżowych w zależności od ich właściwości, fasonu i asortymentu wyrobu odzieżowego;
- stosuje zasady prawidłowego sporządzania nakładów materiałów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 5.

Jaki sposób warstwowania materiału odzieżowego przedstawiono na rysunku, jeżeli strzałką oznaczono jego prawą stronę i kierunek układania?

- A. Prawą stroną materiału do prawej.
- B. Prawą stroną materiału do lewej.
- C. W układzie zygzakowym.
- D. Przemienne.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 6) organizuje pracę w krojowni, na przykład:

- charakteryzuje proces technologiczny w krojowni;
- określa zadania krojowni;
- określa prace wykonywane w krojowni;
- wykonuje plan rozmieszczenia stanowisk w krojowni.

Przykładowe zadanie 6.

Które z ustawień mechaniczno-technologicznego ciągu krojczego, jest prawidłowe?

- A. 1 – strefa oczekiwania → 2 – strefa wykrawania elementów wyrobu → 3 – strefa oczekiwania → 4 – strefa rozkroju nakładu na sekcje.
- B. 1 – strefa układania warstw materiałów → 2 – strefa rozkroju nakładu na sekcje → 3 – strefa oczekiwania → 4 – strefa wykrawania elementów wyrobu.
- C. 1 – strefa układania warstw materiałów → 2 – strefa oczekiwania → 3 – strefa wykrawania elementów wyrobu → 4 – strefa rozkroju nakładu na sekcje.
- D. 1 – strefa wykrawania elementów wyrobu → 2 – strefa oczekiwania → 3 – strefa rozkroju nakładu na sekcje → 4 – strefa układania warstw materiału.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 7) planuje proces rozkroju materiałów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia sposoby rozkroju materiałów: rozkrój na sekcje, krój zasadniczy;
- rozróżnia techniki wykrawania elementów odzieży;
- planuje proces rozkroju materiałów odzieżowych dla określonego wyrobu odzieżowego.

Przykładowe zadanie 7.

Które urządzenie należy zaplanować do przekrawania nakładu materiału na sekcje?

- A. Krajarkę taśmową stacjonarną.
- B. Krajarkę przenośną ręczną.
- C. Nożyce krawieckie.
- D. Wykrojniki.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 8) dobiera metody i techniki rozkroju materiałów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje metody i techniki rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju i wielkości nakładu;
- wskazuje metody i techniki rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od ich właściwości;
- wskazuje metody i techniki rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju i wielkości elementów wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 8.

Nakład przekrawa się na sekcje o wielkości kawałków odpowiedniej dla wykrawanych elementów, w tych miejscach, w których kontury szablonów umieszczone na rysunku układu tworzą prawie prostą linię

- A. przez całą długość nakładu.
- B. przez całą szerokość nakładu.
- C. zgodnie z kierunkiem wzoru na tkaninie.
- D. zgodnie z kierunkiem nitki osnowy w tkaninie.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 9) dobiera maszyny oraz urządzenia do rozkroju materiałów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju operacji technologicznej;
- charakteryzuje zasady działania maszyn i urządzeń krojowni;
- dobiera maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od wysokości nakładu;
- dobiera maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów odzieżowych w zależności od rodzaju i wielkości elementów wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 9.

Do wykrawania elementów odzieży z sekcji nakładu, stosuje się

- A. elektryczne nożyce tarczowe.
- B. krajarkę przenośną z nożem okrągłym.
- C. krajarkę przenośną z nożem pionowym.
- D. krajarkę stacjonarną z nożem taśmowym.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 10) dobiera techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozpoznaje rodzaje obróbki klejowej stosowane w procesie konfekcjonowania wyrobów;
- wskazuje maszyny oraz urządzenia stosowane do obróbki klejowej;
- dobiera techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju i właściwości materiału odzieżowego oraz wielkości elementu;
- dobiera techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych w zależności od przeznaczenia wyrobu odzieżowego.

Przykładowe zadanie 10.

Wkłady przodów ubrań męskich zbudowane są z kilku warstw, które skleja się w procesie obróbki klejowej techniką

- A. małych wklejek.
- B. wkładów sztywnikowych.
- C. klejenia wielkopowierzchniowego.
- D. tymczasowych połączeń klejowych.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 11) dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia elementy zdobnicze stosowane w wyrobach odzieżowych;
- wskazuje sposoby zdobienia odzieży;
- dobiera elementy zdobnicze w zależności od charakteru odzieży.

Przykładowe zadanie 11.

Który rodzaj zdobienia należy zastosować do wykończenia podkroju szyi w sukience dziecięcej?

- A. Taśmę z nadrukiem.
- B. Taśmę haftowaną.
- C. Lamówkę.
- D. Obręb.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 12) dobiera metody znakowania i kompletowania wykrojów, na przykład:

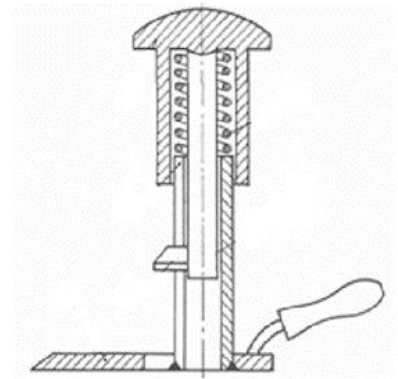
- charakteryzuje metody znakowania i numerowania wykrojów;
- rozróżnia zasady kontroli i kompletowania wykrojów;
- wskazuje metody kompletowania wykrojów.

Przykładowe zadanie 12.

Przyrząd przedstawiony na rysunku jest stosowany do znakowania

- A. długości zaszepek.
- B. punktów montażowych.
- C. miejsca przyszycia guzika.
- D. miejsca naszywania aplikacji.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 13) planuje zagospodarowanie odpadów materiałów odzieżowych, na przykład:

- wskazuje zasady dotyczące zagospodarowania resztek materiałów odzieżowych;
- wskazuje sposoby racjonalnego wykorzystania resztek;
- wskazuje sposoby zagospodarowania odpadów materiałów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 13.

Włókna ponownie otrzymuje się w procesie rozwłóknienia

- A. ścinków materiałów odzieżowych stosowanych do czyszczenia części maszyn.
- B. ścinków materiałów odzieżowych powstałych w procesie konfekcjonowania.
- C. starych szmat i pończoch.
- D. zużytej odzieży.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 14) organizuje pracę w szwalni, na przykład:

- wskazuje etapy prac związanych z wykonaniem wyrobów odzieżowych w szwalni;
- rozpoznaje zabiegi i operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych w szwalni;
- organizuje pracę w szwalni zgodnie z dokumentacją procesu produkcyjnego w zależności od metod i systemów organizacji produkcji.

Przykładowe zadanie 14.

„Zszywanie szwów bocznych” w bluzce damskiej to

- A. faza technologiczna.
- B. zabieg technologiczny.
- C. operacja technologiczna.
- D. czynność technologiczna.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 15) określa metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych, na przykład:

- charakteryzuje metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych stosowane w przemyśle odzieżowym;
- rozróżnia metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych konfekcyjnych i miarowych;
- określa metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych na podstawie opisów i rysunków ustawienia stanowisk pracy, schematów powiązań stanowisk pracy;
- określa metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych w zależności od typu produkcji i rodzaju asortymentów.

Przykładowe zadanie 15.

W której metodzie organizacji produkcji odzieży **nie występują** specjalistyczne stanowiska pracy?

- A. Indywidualnej.
- B. Potokowej.
- C. Grupowej.
- D. Masowej.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 16) dobiera maszyny szwalnicze i urządzenia do produkcji wyrobów odzieżowych, na przykład:

- dobiera podstawowe maszyny szwalnicze i urządzenia w zależności od właściwości materiałów odzieżowych i rodzaju połączeń elementów wyrobów odzieżowych;
- dobiera specjalistyczne maszyny szwalnicze w zależności od rodzaju operacji technologicznej.

Przykładowe zadanie 16.

Którą maszynę należy zastosować do tymczasowego połączenia elementów wyrobów odzieżowych?

- A. Podszywarękę.
- B. Fastrygówkę.
- C. Łączarkę.
- D. Pikówkę.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 17) dobiera maszyny oraz urządzenia do obróbki parowo-ciepłej, na przykład:

- wskazuje maszyny i urządzenia prasownicze do wykonania określonej operacji obróbki parowo-ciepłej;
- stosuje maszyny i urządzenia prasownicze w procesie obróbki parowo-ciepłej elementów, półproduktów i gotowych wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 17.

Prasowanie koszul męskich w produkcji masowej odbywa się za pomocą

- A. żelazka parowo-elektrycznego.
- B. agregatu prasowniczego.
- C. maszyny do formowania.
- D. żelazka elektrycznego.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 18) organizuje transport wewnętrzny w przedsiębiorstwie, na przykład:

- wskazuje zadania transportu w wydziałach związanych z produkcją odzieży;
- wskazuje maszyny i urządzenia transportowe stosowane w poszczególnych fazach procesu technologicznego w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 18.

W których wydziałach zakładu odzieżowego, najlepiej zastosować urządzenia do transportu przestrzennego?

- A. Na wydziale szwalni i prasowni.
- B. Na wydziale krojowni i prasowni.
- C. Tylko w magazynach wyrobów gotowych.
- D. Od wydziału szwalni do magazynu wysyłkowego.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 19) nadzoruje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozpoznaje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia rodzaje i metody kontroli jakości w zakładzie odzieżowym;
- określa rolę i zadania kontroli w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych w poszczególnych etapach;
- nadzoruje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych w odniesieniu do dokumentacji procesu produkcyjnego właściwej dla danego etapu;
- nadzoruje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych w odniesieniu do jakości półproduktów właściwych dla danego etapu.

Przykładowe zadanie 19.

W którym systemie organizacji produkcji odzieży szczególne znaczenie ma nadzorowanie pracy ze względu na trudności wprowadzenia systematycznej kontroli międzyoperacyjnej?

- A. Synchron.
- B. Taśmowym.
- C. Taśmy sekcyjnej.
- D. Potokowym z synchronizowanymi zespołami obróbkowymi.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 20) ocenia jakość gotowych wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje i metody kontroli jakości;
- wskazuje zadania kontroli jakości w przedsiębiorstwie odzieżowym;
- wyjaśnia cele międzyoperacyjnej kontroli jakości wyrobów;
- wskazuje rodzaje błędów występujących w gotowych wyrobach odzieżowych;
- ocenia jakość gotowych wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 20.

Do jakiego rodzaju błędów należy zaliczyć występujące w wyrobie gotowym krzywe stębnówki i nieprawidłowy ścieg?

- A. Konstrukcyjnych.
- B. Konfekcyjnych.
- C. Surowcowych.
- D. Tkaninowych.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 21) dobiera sposoby znakowania, pakowania i przechowywania wyrobów odzieżowych, na przykład:

- dobiera sposoby znakowania wyrobów odzieżowych;
- dobiera sposoby pakowania i przechowywania wyrobów odzieżowych;
- określa warunki panujące w magazynie wyrobów gotowych.

Przykładowe zadanie 21.

Jakie warunki powinny panować w pomieszczeniu przeznaczonym na magazyn gotowych wyrobów odzieżowych?

- A. Normalne warunki klimatyczne.
- B. Duża wilgotność, wysoka temperatura.
- C. Dobre nasłonecznienie, mała wentylacja.
- D. Stałe ciśnienie, temperatura i wilgotność.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

1.2. Organizowanie działań związanych z marketingiem oraz sprzedażą wyrobów odzieżowych

Umiejętność 1) rozpoznaje potrzeby grup docelowych klientów, na przykład:

- identyfikuje rodzaje potrzeb klientów;
- stosuje metody badawcze do poznania potrzeb klientów;
- definiuje grupę docelową w oparciu o różne kryteria segmentacji;
- rozpoznaje potrzeby grupy docelowej klientów.

Przykładowe zadanie 22.

Do wyodrębnienia grupy docelowej na podstawie jej zachowania i stylu życia zastosowano kryterium

- A. psychograficzne.
- B. demograficzne.
- C. geograficzne.
- D. psychiczne.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 2) opracowuje kolekcje wyrobów odzieżowych, na przykład:

- stosuje zasady tworzenia kolekcji wyrobów odzieżowych;
- określa cechy, które mogą łączyć grupę wyrobów odzieżowych w kolekcję;
- rozpoznaje cechy wspólne w kolekcjach wyrobów odzieżowych;
- opracowuje projekty tematycznych kolekcji wyrobów odzieżowych;
- opracowuje projekty kolekcji wyrobów odzieżowych użytkowych;
- opracowuje projekty kolekcji wyrobów odzieżowych dla określonych grup docelowych klientów;
- dostosowuje kolekcje do potrzeb rynku branżowego.

Przykładowe zadanie 23.

Wyroby odzieżowe wchodzące w skład kolekcji musi łączyć co najmniej jedna cecha wspólna i jednocześnie dzielić

- A. podobieństwo zdobień.
- B. podobieństwo kształtów.
- C. odrębność każdego z modeli.
- D. odrębność wybranych modeli.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 3) rozpoznaje instrumenty promocji stosowane na rynku mody, na przykład:

- wymienia instrumenty promocji;
- rozróżnia nośniki i środki reklamy wyrobów odzieżowych;
- identyfikuje działania public relations wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia narzędzia promocji sprzedaży wyrobów odzieżowych;
- charakteryzuje rynek mody;
- rozpoznaje instrumenty promocji wyrobów odzieżowych stosowane na rynku mody.

Przykładowe zadanie 24.

Do mediów bezpośrednich reklamy **nie należy**

- A. radio.
- B. poczta.
- C. telefon.
- D. Internet.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 4) dobiera metody promocji kolekcji wyrobów odzieżowych, na przykład:

- identyfikuje cele promocji wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia instrumenty promocji wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia sposoby promocji wyrobów odzieżowych;
- dobiera sposoby promocji do rodzaju wyrobów odzieżowych, grupy docelowej i celu promocji.

Przykładowe zadanie 25.

Który środek reklamy ma największy zasięg oddziaływania na potencjalnych odbiorców?

- A. Ogłoszenie w lokalnej gazecie.
- B. Baner na portalu społecznościowym.
- C. Plakat na słupie ogłoszeń w centrum miasta.
- D. Spot reklamowy w lokalnej stacji telewizyjnej.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 5) organizuje pokazy kolekcji odzieżowych, na przykład:

- opracowuje plan działań związanych z organizacją pokazów kolekcji wyrobów odzieżowych;
- określa zakres prac dla działań związanych z organizacją pokazów kolekcji wyrobów odzieżowych;
- przygotowuje pokazy kolekcji wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 26.

W planie organizacji pokazów kolekcji wyrobów odzieżowych należy przede wszystkim uwzględnić

- A. projekt i wizualizację scenografii.
- B. proces wytwarzania odzieży.
- C. planowanie biznesu.
- D. wymagania rynku.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

Umiejętność 6) organizuje działania związane z kontraktacją kolekcji wyrobów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia działania związane z kontraktacją kolekcji wyrobów odzieżowych;
- określa zasady kontraktacji kolekcji wyrobów odzieżowych;
- określa warunki kontraktacji kolekcji wyrobów odzieżowych;
- organizuje działania związane z kontraktacją kolekcji wyrobów odzieżowych;
- stosuje przepisy prawa ochrony własności intelektualnej w modzie.

Przykładowe zadanie 27.

Prawem autorskim należy chronić

- A. ideę wzoru materiału.
- B. koncepcję sukni ślubnej.
- C. wizję biżuterii artystycznej.
- D. szkic kostiumu teatralnego.

Odpowiedź prawidłowa: **D.**

Umiejętność 7) dobiera metody i kanały dystrybucji wyrobów odzieżowych, na przykład:

- identyfikuje metody dystrybucji wyrobów odzieżowych;
- rozróżnia rodzaje kanałów dystrybucji wyrobów odzieżowych;
- wymienia kryteria doboru kanałów dystrybucji do rodzaju wyrobów odzieżowych;
- dobiera metodę dystrybucji do rodzaju wyrobów odzieżowych;
- dobiera kanały dystrybucji do rodzaju wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 28.

Producent odzieży, który samodzielnie sprzedaje swoje produkty stosuje kanał dystrybucji

- A. zróżnicowany.
- B. bezpośredni.
- C. pośredni.
- D. złożony.

Odpowiedź prawidłowa: **B.**

Umiejętność 8) planuje działania logistyczne związane z dystrybucją wyrobów odzieżowych, na przykład:

- identyfikuje rodzaje czynności i działań logistycznych związanych z dystrybucją wyrobów odzieżowych;
- planuje działania logistyczne związane z dystrybucją wyrobów odzieżowych.

Przykładowe zadanie 29.

Działaniem logistycznym związanym z dystrybucją odzieży **nie jest**

- A. transport towarów.
- B. realizacja zamówień.
- C. regulowanie należności.
- D. gospodarowanie zapasami.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 9) podejmuje działania z zakresu marketingu mody, na przykład:

- rozpoznaje działania z zakresu marketingu mody;
- dobiera działania marketingowe w zależności od sytuacji na rynku mody i potrzeb klientów;
- planuje działania z zakresu marketingu mody.

Przykładowe zadanie 30.

Które narzędzie marketingu jest obecnie najczęściej stosowane na rynku mody?

- A. Event.
- B. Katalog.
- C. Billboard.
- D. Showroom.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

Umiejętność 10) aranżuje przestrzeń wystawową i sprzedażową salonów odzieżowych, na przykład:

- rozróżnia rodzaje powierzchni sali sprzedażowej;
- identyfikuje zasady aranżacji przestrzeni sali sprzedażowej;
- rozróżnia wyposażenie salonów odzieżowych;
- wymienia zasady Merchandisingu;
- aranżuje przestrzeń sali sprzedażowej salonu odzieżowego.

Przykładowe zadanie 31.

W procesie aranżacji przestrzeni sali sprzedażowej salonu odzieżowego należy stosować zasady

- A. marketingu mix.
- B. public relations.
- C. sprzedaży osobistej.
- D. visual merchandisingu.

Odpowiedź prawidłowa: **D**.

Umiejętność 11) opracowuje koncepcje sprzedaży internetowej, na przykład:

- wymienia zasady sprzedaży internetowej;
- rozróżnia narzędzia sprzedaży internetowej;
- identyfikuje przepisy prawne dotyczące sprzedaży internetowej.

Przykładowe zadanie 32.

Która czynność **nie należy** do obowiązków sprzedawcy internetowego?

- A. Rzetelne informowanie klientów o cenach towarów.
- B. Informowanie o cechach towarów konkurencyjnych.
- C. Przestrzeganie przepisów o ochronie danych osobowych.
- D. Podawanie na stronie internetowej regulaminu sprzedaży.

Odpowiedź prawidłowa: **B**.

Umiejętność 12) przestrzega zasad kultury sprzedaży, na przykład:

- definiuje termin kultura sprzedaży;
- rozróżnia zasady kultury sprzedaży;
- przestrzega zasad kultury;
- określa niedopuszczalne zachowania sprzedawców;
- stosuje zasady etyki zawodowej.

Przykładowe zadanie 33.

Które działanie sprzedawcy związane ze sprzedażą wyrobów odzieżowych jest niedopuszczalne?

- A. Oferowanie pomocy przy wyborze towaru.
- B. Zajmowanie się wyłącznie jednym klientem.
- C. Przymierzanie odzieży w obecności klientów.
- D. Udzielanie prawdziwych informacji o towarach.

Odpowiedź prawidłowa: **C.**

Umiejętność 13) udziela porad w zakresie indywidualnej stylizacji ubioru, na przykład:

- określa potrzeby klienta w zakresie ubioru;
- stosuje zasady dress code;
- rozróżnia typy figur w zależności od budowy i postawy;
- dobiera styl, fason ubioru z uwzględnieniem typu sylwetki i wieku;
- dobiera materiały i dodatki do stylu odzieży;
- dobiera kolorystycznie dodatki do odzieży;
- stosuje środki plastyczne i krawieckie do tuszowania wad figur.

Przykładowe zadanie 34.

Klientka ma sylwetkę o kształcie litery „o”. Najlepiej podkreśli jej figurę suknia

- A. o linii figury geometrycznej i długości do kolana.
- B. bombka o długości do połowy ud.
- C. odcinana z paskiem na linii talii.
- D. o fasonie w stylu empire.

Odpowiedź prawidłowa: **A.**

2. Przykład zadania do części praktycznej egzaminu dla wybranych umiejętności z kwalifikacji AU.42 Organizowanie procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

Firma odzieżowa działająca na rynku producentów odzieży dla korporacji chce pozyskać nowych odbiorców na swoje produkty. Grupą docelową mają być pracownicy banków, urzędów lub instytucji publicznych. Firma planuje wprowadzić do produkcji kamizelkę damską klasyczną bez podszewki, wykonaną z elanobawełny.

Planowana liczba wykonanych kamizelek 120 sztuk.

Na podstawie rysunku modelowego kamizelki, opracuj dokumentację wyrobu zawierającą: opis modelu, chronologiczne zestawienie zabiegów wykonania kamizelki damskiej oraz wykaz maszyn i urządzeń. Opracuj plan promocji obejmujący metody promocji i kanały dystrybucji kamizelek damskich.

Dokumentację i plan promocji stanowią tabele 1 ÷ 5 zamieszczone w arkuszu egzaminacyjnym, które należy wypełnić.

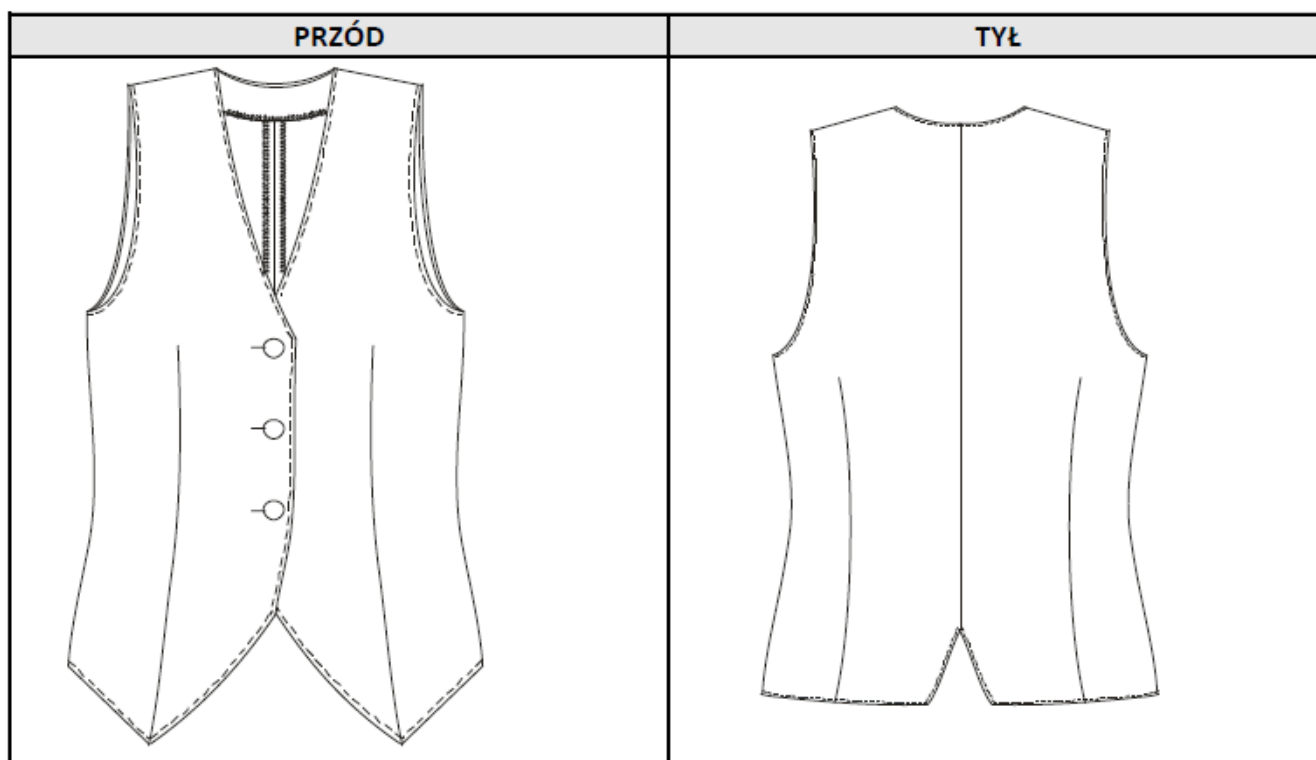
Arkusz pozostaw na stanowisku egzaminacyjnym.

Czas przeznaczony na wykonanie zadania wynosi 120 minut.

Ocenie podlegać będzie 5 rezultatów:

- opis modelu kamizelki damskiej – tabela 1,
- chronologiczne zestawienie zabiegów wykonania kamizelki damskiej – tabela 2,
- wykaz maszyn i urządzeń niezbędnych do wykonania kamizelki – tabela 3,
- metody promocji kamizelek damskich – tabela 4,
- kanały dystrybucji kamizelek damskich – tabela 5.

Rysunek 1. Rysunek modelowy kamizelki damskiej

UWAGA! Obłożenie przodów oraz plisy pach, dekoltu i dołu podklejone włókniną.

Tabela 1. Opis modelu

<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
--

Tabela 2. Chronologiczne zestawienie zabiegów wykonania kamizelki damskiej

Nazwa elementu	Nr zabiegu	Nazwa zbiegu
Obłożenia		
Przód/tył		
Montaż i wykończenie		

Tabela 3. Wykaz maszyn i urządzeń niezbędnych do wykonania kamizelki

NAZWA ZABIEGU (CZYNNOŚCI)	RODZAJ MASZYNY/URZĄDZENIA

Tabela 4. Metody promocji kamizelek damskich

METODA PROMOCJI	UZASADNIENIE <i>(co najmniej 3 cechy wybranej metody promocji)</i>

Tabela 5. Kanały dystrybucji kamizelek damskich

KANAŁ DYSTRYBUCJI	UZASADNIENIE <i>(co najmniej 3 cechy wybranego kanału dystrybucji)</i>

Kryteria oceniania wykonania zadania praktycznego będą uwzględniać:

- poprawność wykonania opisu kamizelki na podstawie rysunku modelowego;
- zgodność chronologii zestawienia zabiegów wykonania kamizelki damskiej z procesem technologicznym;
- dobór zastosowanych maszyn i urządzeń do wykonywanych czynności szycia kamizelki;
- poprawność terminologii z zakresu odzieżownictwa;
- propozycje metod promocji i kanałów dystrybucji kamizelek.

Umiejętności sprawdzane zadaniem praktycznym:

1. Organizowanie procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.

- 2) sporządza dokumentację wyrobów odzieżowych;
- 10) dobiera techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych;
- 16) dobiera maszyny szwalnicze i urządzenia do produkcji wyrobów odzieżowych;
- 17) dobiera maszyny i urządzenia do obróbki parowo-ciepłej;
- 20) ocenia jakość gotowych wyrobów odzieżowych.

2. Organizowanie działań związanych z marketingiem oraz sprzedażą wyrobów odzieżowych.

- 1) rozpoznaje potrzeby grup docelowych klientów;
- 3) rozpoznaje instrumenty promocji stosowane na rynku mody;
- 4) dobiera metody promocji kolekcji wyrobów odzieżowych;
- 7) dobiera metody i kanały dystrybucji wyrobów odzieżowych;
- 9) podejmuje działania z zakresu marketingu mody.

Inne zadania praktyczne z zakresu kwalifikacji AU.42 Organizowanie procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych, mogą dotyczyć:

- dobierania rodzajów warstwowania materiałów odzieżowych;
- organizacji prac w krojowni;
- dobierania metody znakowania i kompletowania wykrojów;
- określania metod i systemów organizacji produkcji wyrobów odzieżowych;

- dobierania sposobów znakowania, pakowania i przechowywania wyrobów odzieżowych;
- dobierania metod promocji kolekcji wyrobów odzieżowych;
- opracowania koncepcji sprzedaży internetowej.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE TECHNIK PRZEMYSŁU MODY– 311941

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik przemysłu mody powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) projektowania wyrobów odzieżowych;
- 2) obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 3) opracowywania dokumentacji wyrobów odzieżowych;
- 4) wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 5) organizowania i kontrolowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 6) prowadzenia działań związanych z marketingiem mody.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia na które składają się:

1) Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów

(BHP). Bezpieczeństwo i higiena pracy

Uczeń:

- 1) rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią;
- 2) rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce;
- 3) określa prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 4) przewiduje zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z wykonywaniem zadań zawodowych;
- 5) określa zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy;
- 6) określa skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka;
- 7) organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska;
- 8) stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych;
- 9) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska;
- 10) udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.

(PDG). Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej

Uczeń:

- 1) stosuje pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej;
- 2) stosuje przepisy prawa pracy, przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych oraz przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego;

- 3) stosuje przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej;
- 4) rozróżnia przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży i powiązania między nimi;
- 5) analizuje działania prowadzone przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w branży;
- 6) inicjuje wspólne przedsięwzięcia z różnymi przedsiębiorstwami z branży;
- 7) przygotowuje dokumentację niezbędną do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej;
- 8) prowadzi korespondencję związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- 9) obsługuje urzędy biurowe oraz stosuje programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej;
- 10) planuje i podejmuje działania marketingowe prowadzonej działalności gospodarczej;
- 11) planuje działania związane z wprowadzaniem innowacyjnych rozwiązań;
- 12) stosuje zasady normalizacji;
- 13) optymalizuje koszty i przychody prowadzonej działalności gospodarczej.

(JOZ). Język obcy ukierunkowany zawodowo

Uczeń:

- 1) posługuje się zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającymi realizację zadań zawodowych;
- 2) interpretuje wypowiedzi dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych artykułowane powoli i wyraźnie, w standardowej odmianie języka;
- 3) analizuje i interpretuje krótkie teksty pisemne dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych;
- 4) formułuje krótkie i zrozumiałe wypowiedzi oraz teksty pisemne umożliwiające komunikowanie się w środowisku pracy;
- 5) korzysta z obcojęzycznych źródeł informacji.

(KPS). Kompetencje personalne i społeczne

Uczeń:

- 1) przestrzega zasad kultury i etyki;
- 2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 3) potrafi planować działania i zarządzać czasem;
- 4) przewiduje skutki podejmowanych działań;
- 5) ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania;
- 6) jest otwarty na zmiany;
- 7) stosuje techniki radzenia sobie ze stresem;
- 8) aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe;
- 9) przestrzega tajemnicy zawodowej;
- 10) negocjuje warunki porozumień;
- 11) jest komunikatywny;
- 12) stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów;
- 13) współpracuje w zespole.

(OMZ). Organizacja pracy małych zespołów

Uczeń:

- 1) planuje i organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań;
- 2) dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań;
- 3) kieruje wykonaniem przydzielonych zadań;
- 4) monitoruje i ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań;
- 5) wprowadza rozwiązania techniczne i organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakość pracy;
- 6) stosuje metody motywacji do pracy;
- 7) komunikuje się ze współpracownikami.

2) Efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru administracyjno-usługowego, stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie lub grupie zawodów PKZ(AU.ad) i PKZ(AU.ae)

PKZ(AU.ad) Umiejętności stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodach krawiec i technik przemysłu mody

Uczeń:

- 1) rozróżnia rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie;
- 2) wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych;
- 3) posługuje się projektami wyrobów odzieżowych;
- 4) wykonuje rysunki techniczne elementów wyrobów odzieżowych;
- 5) rozróżnia surowce włókiennicze oraz określa ich właściwości;
- 6) rozróżnia materiały odzieżowe i dodatki krawieckie oraz określa ich właściwości i zastosowanie;
- 7) charakteryzuje metody badania surowców i wyrobów włókienniczych;
- 8) wykonuje badania organoleptyczne surowców i wyrobów włókienniczych;
- 9) charakteryzuje metody konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych;
- 10) wykonuje pomiary krawieckie;
- 11) rozróżnia rodzaje ściągów ręcznych i maszynowych oraz określa ich zastosowanie;
- 12) rozróżnia szwy maszynowe i określa ich zastosowanie;
- 13) rozpoznaje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży;
- 14) rozróżnia mechanizmy w maszynach i urządzeniach odzieżowych oraz określa ich funkcje;
- 15) określa zasady obsługi maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 16) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

PKZ(AU.ae) Umiejętności stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie technik przemysłu mody

Uczeń:

- 1) analizuje trendy w modzie;
- 2) rozpoznaje grupy docelowe klientów;
- 3) tworzy kompozycje kolorystyczne;
- 4) określa zasady stylizacji ubioru;
- 5) stosuje zasady projektowania kolekcji odzieży;
- 6) wykonuje rysunki wyrobów odzieżowych z zastosowaniem technik komputerowych;
- 7) określa zasady opracowywania dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów

- odzieżowych;
- 8) określa zasady pracy w krojowni i szwalni;
- 9) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

3) Efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie technik przemysłu mody

AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

1. Projektowanie wyrobów odzieżowych

Uczeń:

- 1) posługuje się projektami plastycznymi wyrobów odzieżowych;
- 2) wykonuje pomiary krawieckie;
- 3) dobiera materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do asortymentu odzieży;
- 4) stosuje zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych;
- 5) wykonuje modelowanie form wyrobów odzieżowych;
- 6) przygotowuje szablony wyrobów odzieżowych;
- 7) projektuje układy szablonów;
- 8) planuje operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych;
- 9) dobiera rodzaje ściągów i szwów do określonych operacji technologicznych;
- 10) dobiera sposoby wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych.

2. Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Uczeń:

- 1) posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych;
- 2) oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich;
- 3) dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych;
- 4) dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych;
- 5) dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych;
- 6) obsługuje maszyny szwalnicze;
- 7) rozpoznaje nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych;
- 8) łączy elementy wyrobów odzieżowych;
- 9) wykonuje czynności związane z wykończaniem i uszlachetnianiem wyrobów odzieżowych;
- 10) stosuje obróbkę parowo-cieplną materiałów i wyrobów odzieżowych;
- 11) wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych;
- 12) oblicza koszty wykonania wyrobów odzieżowych;
- 13) ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych.

AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

1. Organizowanie procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

Uczeń:

- 1) uwzględnia aktualne trendy mody w procesie projektowania wyrobów odzieżowych;
- 2) sporządza dokumentację wyrobów odzieżowych;
- 3) ocenia jakość materiałów odzieżowych przed rozkrojem;
- 4) przygotowuje układy kroju z wykorzystaniem programów komputerowych;
- 5) dobiera rodzaje warstwowania materiałów odzieżowych;
- 6) organizuje pracę w krojowni;
- 7) planuje proces rozkroju materiałów odzieżowych;

- 8) dobiera metody i techniki rozkroju materiałów odzieżowych;
- 9) dobiera maszyny oraz urządzenia do rozkroju materiałów odzieżowych;
- 10) dobiera techniki klejenia elementów wyrobów odzieżowych;
- 11) dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych;
- 12) dobiera metody znakowania i kompletowania wykrojów;
- 13) planuje zagospodarowanie odpadów materiałów odzieżowych;
- 14) organizuje pracę w szwalni;
- 15) określa metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych;
- 16) dobiera maszyny szwalnicze i urządzenia do produkcji wyrobów odzieżowych;
- 17) dobiera maszyny i urządzenia do obróbki parowo-ciepłej;
- 18) organizuje transport wewnętrzny w przedsiębiorstwie;
- 19) nadzoruje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 20) ocenia jakość gotowych wyrobów odzieżowych;
- 21) dobiera sposoby znakowania, pakowania i przechowywania wyrobów odzieżowych.

2. Organizowanie działań związanych z marketingiem oraz sprzedażą wyrobów odzieżowych

Uczeń:

- 1) rozpoznaje potrzeby grup docelowych klientów;
- 2) opracowuje kolekcje wyrobów odzieżowych;
- 3) rozpoznaje instrumenty promocji stosowane na rynku mody;
- 4) dobiera metody promocji kolekcji wyrobów odzieżowych;
- 5) organizuje pokazy kolekcji wyrobów odzieżowych;
- 6) organizuje działania związane z kontraktacją kolekcji wyrobów odzieżowych;
- 7) dobiera metody i kanały dystrybucji wyrobów odzieżowych;
- 8) planuje działania logistyczne związane z dystrybucją wyrobów odzieżowych;
- 9) podejmuje działania z zakresu marketingu mody;
- 10) aranżuje przestrzeń wystawową i sprzedażową salonów odzieżowych;
- 11) opracowuje koncepcje sprzedaży internetowej;
- 12) przestrzega zasad kultury sprzedaży;
- 13) udziela porad w zakresie indywidualnej stylizacji ubioru.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik przemysłu mody powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownię włókienniczą, w której powinny być zorganizowane następujące stanowiska:
 - a) stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), wyposażone w: wagę laboratoryjną, mikroskop z oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną,
 - b) stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, wyposażone w: oprogramowanie do analizy wyników badań laboratoryjnych oraz drukarkę;

ponadto pracownia powinna być wyposażona w zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich, dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien;

- 2) pracownię projektowania i modelowania odzieży, w której powinny być zorganizowane następujące stanowiska:
 - a) stanowiska projektowania i modelowania form odzieży (jedno stanowisko dla jednego

ucznia), wyposażone w: komputery podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, oprogramowanie do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych oraz stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie,

- b) stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, wyposażone w oprogramowanie do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych;

ponadto pracownia powinna być wyposażona w: drukarkę umożliwiającą drukowanie w formacie A3 (jedna drukarka na dziesięć stanowisk komputerowych), skaner, projektor multimedialny, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, lustro, parawan, dodatki krawieckie, próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej i dziecięcej, modelowanie konstrukcyjne i wtórne odzieży na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych, plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży, filmy dydaktyczne dotyczące promocji mody i dystrybucji wyrobów odzieżowych, plansze i katalogi aranżacji przestrzeni sprzedaży wyrobów odzieżowych;

- 3) pracownię technologiczną, wyposażoną w: modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych, tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży;

- 4) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane następujące stanowiska:

- a) stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia), wyposażone w: manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie,
- b) stanowiska rozkroju ręcznego (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), wyposażone w: stół oraz narzędzia do rozkroju ręcznego (nożyczki, wzorniki, przyciski metalowe),
- c) stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w: stół do prasowania lub deskę do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania, zaparzaczkę,
- d) stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia), wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,
- e) stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w: dokumentacje wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki, taśmę krawiecką;

ponadto warsztaty szkolne powinny być wyposażone w: maszyny owerlok (jedna maszyna dla trzech uczniów), eksponaty odzieży we fragmentach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny: dziurkarkę odzieżową i guzikarkę, regały, stojaki na wykroje, pojemniki na odpady, instrukcje obsługi maszyn oraz narzędzia stosowane podczas użytkowania maszyn.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w: pracowniach i warsztatach szkolnych, placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego oraz w podmiotach stanowiących potencjalne miejsce zatrudnienia absolwentów szkół kształcących w zawodzie.

Szkoła organizuje praktyki zawodowe w podmiocie zapewniającym rzeczywiste warunki pracy właściwe dla nauczanego zawodu w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru administracyjno-usługowego, stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie lub grupie zawodów	300 godz.
<i>AU.14 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych</i>	800 godz.
<i>AU.42 Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych</i>	250 godz.

¹⁾ W szkole liczbę godzin kształcenia zawodowego należy dostosować do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół, przewidzianego dla kształcenia zawodowego w danym typie szkoły, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia: wspólnych dla wszystkich zawodów i wspólnych dla zawodów w ramach obszaru kształcenia, stanowiących podbudowę do kształcenia w zawodzie lub grupie zawodów oraz właściwych dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.